

בס"ד עש"ק פרשת עקב		
כ' מנחם אב התשע"א שנה ה' – גליון 256		
נא לא לקרוא בזמן התפלה – טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש - מוצ"ש		
קרית ארבע	18:48	19:55
ירושלים	18:43	19:55
באר שבע	18:57	19:56
תל אביב	18:59	19:58
לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל		

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מאורות הפרשה - חוסר התאמה - מצד מי?

מאורות רבותינו זיע"א

בְּרוּךְ הַהוֹדָה מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה בָּךְ
עֶקֶר וְעֶקְרָה וּבְבִהְמִתְּךָ (ו יב).

אפשר לומר ולרמז קצת כדי להבין את הפסוק הקדוש הזה, וזה החלי בעזרת השם יתברך בזכות אבותי הקדושים. איתא במדרש רבה (דב"ר ג ד) עה"פ 'שמר ה' אלהיך לך' (ז יב) מהו 'שמר'. אמר רבי שמואל בר נחמן כל מה שישראל אוכלים בעולם הזה, מכח הברכות שברכם בלעם הרשע, אבל ברכות שברכו אותן האבות, משומרין הן לעתיד לבא שנאמר ושמר ה' אלהיך וגו'. וכן איתא ג"כ במסכת מגילה (טו ע"א), לעולם אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך, שהרי שני גדולי הדור ברכום שני הדיוטות ונתקיימה בהן, ואלו הן דוד ודניאל, דוד דברכיה ארונה, דניאל דברכיה דריוש. נמצא מזה שברכות אפשר לחול על ישראל אפילו שעכ"ם מברכים אותם. אבל הקללות שלהם יכולים הישראלים לפעול שלא יחול עליהם. וזה מרמז הפסוק הקדוש 'ברוך תהיה' שאנחנו בני ישראל יכולים להתברך אף מכל מי שיברך אתכם אפילו 'מכל העמים' שמברכים אתכם. אבל הקללות שלהם אומר התורה 'לא יהיה בך עקר' היינו ע"י 'בך' כ"ב אותיות התורה שהישראלים לומדים אותם ומקיים אותם, ע"ז 'לא יהיה בך עקר' אתון קר"ע היינו שום קללות רח"ל, וגם לא 'ובבהמתך' אף בהם לא יהיה להם כוח לחול הקללה שלהם, והכול ע"י 'בך' הכ"ב אותיות התורה שאתם מקיימים אותן.

(מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

"בְּעֵת הַהוּא אָמַר ה' אֲלֵי פֶסַל לֶךְ שִׁנֵּי לוֹזוֹת אַבְנִים כְּרֹאשֵׁינִים..". [יא]

רבים וטובים מבין שומרי התורה והמצוות ובין אלו שעדיין לא, באים ואומרים שיש להתאים את התורה למציאות החיים, שהרי לא יתכן שאותם הלכות שהיו נכונות ומתאימות לפני כן וכך אלפי שנים יהיו תואמות לימים הללו, שבהם המדע והטכנולוגיה התקדמו לאין שיעור מימי קדם, ואשר על כן התורה אינה מתייחסת אלינו באופן מלא ויש מקום לשינויים שיאפשרו לכל החפץ בכך להיות מקושר ומחובר למצוות היומיומיות כשהם מותאמות למצב העכשווי. יש ומחפשים בתורה ק"ן טעמים לטהר את השרץ, ולהתיר את האסור בטעמים שונים ומשונים שעיקרן אי קבלת דברי הקב"ה כנצחיים, או ח"ו כפירה בידיעת הבורא את שעתיד להיות מאז בריאת העולם ומיום מתן התורה וחיוב בני" בקיומה כפי שהיא ללא כחל וסרק. בפרשת השבוע מוצאים אנו את ציווי ה' אל משה לאחר שבירת הלוחות הראשונים "פסל לך שני לוחות אבנים כראשנים אשר שברת... וְאָכַתְבָּ עַל הַלְּחֹת אֵת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלְּחֹת הָרִאשֹׁנִים...". מה באה התורה ללמדנו בפסוקים אלו, ומהו הרעיון הגלום בפסוקים אלו? ללמדך, שמא יבוא האדם ויאמר היות ולוחות הראשונים נשברו בשל חטא העגל, יש מקום שלוחות שניים יהיו שונים מקודמיהם, שהרי לא עמדה להם לישראל תורה מסיני כפי שהיא למנועם מאיסור עבודה זרה, ועל הקב"ה לנסות דרך אחרת על מנת להביאם אל קיום המצוות? ובמילים פשוטות, אם התורה תכתב שוב כפי שהייתה הרי טמון בה החטא כפי שהיה קודם לכן, ועלולים לחטוא שוב? אלא שאם נביט נכוחה נשכיל ונבין שהקב"ה לא ישנה את תורתו בשל חטאי האדם. ולכן, עומדת בפנינו רק שתי דרכים. ברירה או עזיבת התורה חלילה, או תשובה נאמנה לתורה. הלוחות השניים הם בדיוק כראשונים כי היא היסוד והבסיס הבלתי משתנה לכל הדורות כולם, ומה שמוטל עלינו זה לשוב בתשובה ולתקן את עצמנו, כי זהו תפקידנו בעולם הזה. הנטייה לחפש מקומות אחרות לתיקונים ושיפורים היא דרך הבריחה ממחוייבות והמלטות מנטילת אחריות אישית אמיתית הנובעת מהידיעה הפנימית העמוקה שהאדם בא לעולם הזה לעבוד את בוראו ולקיים מצוותיו, ואפילו על הרובד הנמוך ביותר של "הכרת הטוב", שהרי מקבל הוא מהי"ת את חיותו מידי בוקר בבוקרו, ובגנים וחיים ופרנסה, והממלט נפשו מקיום מצוותיו יתברך, הרי בודאי שזקוק להחייאה של ממש, היות ושבירובד הבסיסי של חוסר הכרת הטוב למי שהטיב עמך, "וַיִּכְתֹּב עַל הַלְּחֹת כְּפִקְחָתְךָ הָרֵאשֹׁן אֵת עֲשֶׂת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָּבַר ה' אֲלֵיכֶם בְּהַר מִתְּוֹךְ הָאֵשׁ בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּתְּנֶם ה' אֲלֵי, ע"מ שנתקן את עצמנו ונקימם כנתינתם מסיני.

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 לתרומות – ח"ן בנק הדואר 20033243
ניתן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה

דוא"ל - info@ohrshalom.net

כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>

מאורות "בן ביתי"

הַשְּׂמֵר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הוֹי"ה אֱלֹהֶיךָ לְבַלְתִּי שְׂמֵר
מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְזִקְתָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי בְּיָמֶיךָ הַיּוֹם (זו יא).

'שמר' חסר וא"ו בכל קריא. ואמר מורינו הקדוש הרב מר"ה יעקב יצחק מלובלין על פי מה שאמר מרן הקדוש הריב"ש טוב, עה"פ (תהלים לב ב) 'אשרי אדם' כשרגע 'לא יחשוב' את שם 'הויה' ואהבתו וגדולתו, 'לו' הוא 'עון' גדול בעיניו. אבל באמת בעת עיונו בתורה, ועסקו בטירדות מצוה אי אפשר זה כל כך, לזה אמר 'השמר לך פן תשכח את הויה' אלהיך', 'לבלתי' חוץ מ'שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו' מצורך שמירות מצוה וחקים אז אינו עון.

(ה'יכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

"מאורות נעורים" – מאת הבחור א. מכבי נ"י

"והיה עקב תשמעו" זה שאמר הכתוב: אורח חיים פן תפלט, נעו מעגלותיה לא תדע (מש' ה ו).

אמר רבי אבא בר כהנא: שלא תהא יושב ושוקל מצוותיה של תורה ורואה אי זו מצווה שכרה מרובה ועושה אותה. אמר רבי אבא בר כהנא: שלא ישב אדם וישקול ויאמר על מצווה כך וכך מקבלים יותר שכר, אז אני יעשה רק אותה.

משל למה הדבר דומה למלך בעל פרדס והכניס בו פועלים ואמר להם: שתלו כל אחד עץ אחר ולא אמר להם מה שכר כל עץ, כי אם היה מגלה להם היו נוטעים מה שיקבלו עליו הכי הרבה כסף.

כך צריך להיות על האדם לקיים כל מצווה בלי לדעת מה שכרה ולעשותה רק כי כך ה' ציווה.

מאורות סיפורי חסידים - ליום הילולת הרה"ק ר' אלכסנדר סענדר מקאמרנא ז"ע נסתלק בכ"א אב תקע"ח

הרה"ק ר' אלכסנדר היה גאון חריף בנגלה ובקי בחכמת הנסתר. כשהיה מתעמק בסוגיא, שכח לאכול ולשתות לפעמים גם כמה ימים. ולא משום שגרס סיגופין. אדרבא, הוא התנגד לכך בכל לב, אלא שנועם התורה השביעתו. פעם אחת אמרה זוגתו הרבנית הצדקת חנה לתלמידו הרה"ק ר' יהודה צבי מראזלא "יודא בני, הרי דודך ורבך לא אכל ולא טעם שום דבר מיום שבת קודש עד היום, יום חמישי". השיב לו הרה"ק ר' אלכסנדר "בני חביבי, תאמין לי... שאינני מרגיש כלל וכלל. ואלו היה לי שום הרגש חסרון אוכל ורעב, לא הייתי עטוף ברעב, שהוא גורם ביטול תורה וחלישות.

מספר בנו הרה"ק, בעל היכל הברכה ז"ע: "פעם אחת לא היה לי לאכול יותר ממעת לעת, ואבי הלך אנה ואנה בטלית ותפילין ופניו בוערות כאש בלימוד שיטה אחת עמוקה, וקרא אותי אצלו ולמד איתי שיטה "תני שילא, שלש מידות בנערה" (כתובות מד, ב) בפשט ובסוד. והייתי קרוב לבולמוס. ואמר לי אבי: לך אל השכנה ותיקח לך מאכל. והייתי מתמיה מאד, שידעתי שאותה שכנה לא תתן לי אף על משכון טוב. אך האמנתי בו והלכתי שמה, ועמדתי על הפתח וישב שם גוי אחד ואמר: בני, רוצה אתה לחם ויין- שרף? ונתן לי הכל. וכל רואה היה מתמיה מאד. ואני מגודל רעבון לא היה לי פנאי להשכיל מה זאת. ואחר כך אמר לי אבי: ראה בני גודל עוונותיך, שלא זכית לראות את אליהו אלא בלבוש כזה.

הרה"ק ר' אלכסנדר בא לעיר אוהעל, ונסתלק שם במוצאי שבת קודש, כ"א אב תקע"ח. שעה אחת קודם פטירתו, בסעודה שלישית, ביאר את הפסוק מפרשת השבוע (עקב י, יב) "מה ד' אלקיך שואל מעמך", הכל שואל ומבקש מעמך שתהא כמותו, מה הוא רחום אף אתה וכיוצא, "כי אם ליראה" לא שייך לשאול ממך, כי אצלו יתברך לא שייך יראה, כי שם העדר המציאות. ומסיים בנו בעל היכל הברכה (במדבר יד, ט ד"ה תיראם) "וכשבא אדם ליראה פנימיות נפטר מיראה חיצונית, ובא לאהבה גדולה, למסור נפשו על קידוש השם. ואמר לי דודי מורי ורבי, שראה בחלום לרבו רבינו מוה' יעקב יצחק נ"ע מלובלין ואמר לו שהרב מקאמרנא מוהר"א נפטר ביחוד עשרה הרוגי מלכות". זכותו יגו עלינו ועל כל ישראל אכ"ר.

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל

ניתן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה – צור קשר בדוא"ל - info@ohrshalom.net